

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/115/2018
Identifikačné číslo spisu: 7716204147
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7716204147.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu O. s miestom podnikania XXX XX R. XX, IČO: 37 314 203, zastúpeného JUDr. Radoslavom Sotákom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Nám. slobody 7, proti žalovanej X., bývajúcej v O. zastúpenej JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o určenie skončenia nájomného vzťahu, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 12 C 47/2016, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. apríla 2017, sp. zn. 1 Co 293/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 26. apríla 2017, sp. zn. 1 Co 293/2016 potvrdil uznesenie Okresného súdu Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 13. apríla 2016, č. k. 12 C 47/2016-29, ktorým súd prvej inštancie podanie z 27. augusta 2012 označené ako Vzájomná žaloba odmietol. V prejednávanej veci sa žalovaná podaným protinávrhom domáhala, aby súd určil, že nájomný vzťah zo zmluvy o nájme lesných pozemkov skončil dňom 24.8.2010 a pre prípad, keď sa dokazovaním toto skončenie nájomného vzťahu nepreukáže určil skončenie nájomného vzťahu na základe iných, neskorších právnych úkonov (dňom 31.8.2010 alebo dňom 29.9.2010 alebo dňom 16.8.2011). Podľa právneho názoru súdov nižšej inštancie bol žalovanou uplatnený žalobný návrh v rozpore s požiadavkou presnosti a určitosti uplatneného návrhu, ktorý nemožno považovať za eventuálny (návrh na prisúdenie (iba) jedného nároku) ako sa nesprávne domnievala žalovaná. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že žalovaná na základe jeho výzvy neodstránila vady podania, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak podanie označené ako Vzájomná žaloba odmietol majúc za to, že z dôvodu neodstránenia vady podania nemohol pokračovať v konaní.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ zákona

č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). K porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces malo dôjsť odmietnutím jej podania označeného ako Vzájomná žaloba, a to bez splnenia zákonných podmienok.

3. Protistrana sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 431 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo.

11. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

12. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marniaci možnosť jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

13. Preskúmaním veci dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľka síce dovolanie formálne odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP, z obsahu dovolania však vyplýva, že v

skutočnosti namietala nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižšej inštancie, podľa ktorých právneho názoru bol žalobkyňou uplatnený žalobný návrh v rozpore s požiadavkou presnosti a určitosti s poukazom na to, že predmet konania nemožno určovať až na základe výsledkov súdneho dokazovania tak, ako to navrhovala žalovaná (dovolateľka).

14. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že nesprávne právne posúdenie vecí nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní vecí významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 420 písm. f/ CSP v spojení s § 431 CSP.

16. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

17. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.